

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 5113 E ex 1928.

Comunicat oficial.

Se aduce la cunoștința studenților dela Academia teologică ort. rom. din Caransebeș, că înscrierile la Academie se fac anul acesta în zilele de 20—22 Septembrie. Asupra cazurilor de întârziere decide numai Consiliul eparhial.

La înscriere se solvesc:

- a) Didactrul 300 Lei
- b) Pentru fondul de ajutorare „Ioan Popasu“ 50 „
- c) Pentru „fondul de excursie“ 50 „
- d) Pentru societatea de lectură „Ioan Popasu“ 50 „
- e) Pentru baie 50 „
- t) Pentru folosirea mobilierului (Interniștii) 100 „

Tot în zilele susnumite se țin examenele de corigență, de diferență și particulare. În 23 Septembrie se ține chemarea Duhului Sfânt, iar în 24 Septembrie încep prelegerile.

Toți studenții ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș au întreținerea în Internatul diecezan. Taxa anuală pentru internat, ce după împrejurări se poate majora, este de 10.000 Lei pe întreg anul școlar și se plătește anticipativ în 4 rate de câte 2500 Lei și anume; rata primă la înscriere, rata a doua până la 15 Noembrie a. c., rata a treia până la 31 Ianuarie 1929 și rata a patra până la 15 Aprilie 1929.

De hainele de pat, de îmbrăcăminte, de rufărie și de spălatul (curățitul) lor îngrijesc studenții. Tot așa și de tăcămurile trebuincioase la intrarea în internat.

Studenții din anul trecut, cari continuă studiile la Academia noastră, au să se conformeze §-lui 14 din Regulamentul Academiei.

Se observă, că atestatul medical ce l alătură tinerii, cari doresc să fie primiți în Academia noastră, trebuie să fie extradat de medicul Academiei Dr. Constantin Popasu.

Caransebeș, la 27 August 1928.

Filaret Musta.

Arhiepiscop, Vicariu Episcopesc.

Nr. 5169 E ex 1928.

Cătră Oficiile protopresbiterale și parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Ministerul de Finanțe a trimis sub Nr. 178.520 din 1928 Ministerului Cultelor și Artelor următoarea adresă:

„În vederea aranjării și achitărei creanțelor, pe cari supușii români le au față de debitorii ungari, care urmează a se face conform convențiunilor financiare ungare-române, publicate în Monitorul Oficial Nr. 279 din 19 Decembrie 1924, avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune să se ia măsurile necesare și să ni-se înainteze cât mai neîntârziat tablouri exacte de creanțele ce organele pendinte de acel Minister ar mai avea și actualimente față de: a) statul ungar (indicând departamentul și autoritatea în subordine, b) persoane private sau juridice ungare.

Tabloul va cuprinde următoarele date: 1. numele creditorului, 2. debitorului, 3. data contractului, 4. capitalul împrumutat, 5. felul împrumutului (ipotecar, comunal etc.) 6. moneda în care s'a contractat împrumutul, 7. timpul de amortizare, 8. dobânzile, 9. observări (aici se va indica situația în care se prezintă actualmente bilanțul fiecărei creanțe)“.

Ministerul Cultelor ne comunică sub Nr. 29924 din 1928 această adresă, ca să luăm cuprinsul ei la cunoștință și în cazul când vre'una din instituțiile din eparhia noastră are creanțe de natura celor arătate, să dispunem a se întocmi tabloul în modul cerut și să i-se înainteze cât mai curând spre a fi trimis locului în drept.

În urma celor de mai sus dispunem, ca oficiile parohiale a comunelor bisericesti, pe cari le privește, numai decât să înainteze Consiliului nostru eparhial tabloul, cuprinzând datele cerute, ca să-l putem înainta Ministerului Cultelor.

Caransebeș, în 30 August 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

† Dr. Iosif Popoviciu.

Doborât de năprasnica lovitură a morții, furișată în tinera noastră pădure de intelectuali, un nou stejar s'a prăvălit în abisul veciniei. Și s'a dus dintre noi pentru totdeauna Duminică în 26 August — marele cărturar Dr. Iosif Popoviciu.

Nu s'au încheiat nici opt luni întregi de când cu lacrimi și suspine am însoțit la groapă pe fratele său mai mare, pe protopopul Dr. George Popoviciu al Logojului iar acum, în tovărășia aceloraș simțeminte de durere, cu gândul nostru îndoliat petrecem, la acelaș locaș etern, pe un frate mai mic al său, pe eruditul profesor dela Universitatea din Cluj. Tainica legătură dintre spiritele celor doi frați de seamă, a vrut pe semne, ca ele să fie mai strâns apropiate între sine — și moartea le-a apropiat!

În scurta sa viață Dr. Iosif Popoviciu a știut să dureze multe puncte luminoase, cari îi

conturează de minune și-i împodobesc personalitatea sa. Om dintr'o bucată, a știut să-și păstreze integru caracterul său ales, în mijlocul împrejurărilor atât de maștere pentru el și neamul său. Ambițios după știință — deși versat în multe taine ale ei — și-a sacrificat cu resignare această ambiție atunci, când stăpânirea ungurească, pentru catedra de limba română de pe lângă Universitatea din Pesta, plătia numai cu arginții lui Iuda. N'a putut fi totuși împiedecat să ajungă în Budapesta prof. definitiv la Academia comercială pentru Orient și în această calitate de bun protector al tinerilor studiosi români, să se facă părtașul celor mai curate gratitudini ale acestor băeți săraci.

Între aceștia a venit el apoi în zilele Unirii de-acum zece ani, îndemnând cu vorba și cu fapta la realizarea cu un ceas mai de vreme a visului de veacuri. În jurul său și a celui alt protagonist — fi-ertatul Dr. Valeriu Branișce s'au grupat purtătorii steagului de biruință.

Recunoștința, mai darnică pentru el decât pentru Branișce, i-a așternut vestmintele sale ideale în drumul său către cea mai înaltă școală din inima Ardealului. La înjghebarea Universității românești din Cluj Dr. Iosif Popoviciu are partea leului. Profesorul de statistică dela Universitatea „Regele Ferdinand“ a lucrat cu vorba și cu fapta la temelii cari țin astăzi la bun nivel această înaltă școală. Din inițiativa lui proprie s'a înființat apoi institutul de fonetică experimentală de pe lângă facultatea de litere a univ. din Cluj.

Rodul activității sale științifice îl compun o seamă de studii asupra Românilor din Istria — făcute acolo sub impresiunea cercetărilor directe la răslețiții frați de pe malurile Adriaticei. Datorită laboratorului său de fonetică a compus plăci fonografice, aflătoare astăzi într'un muzeu din Viena. A făcut apoi numeroase studii asupra literaturii române vechi în urmarea cărora și-a câștigat atributul de „slyvistul“ îndeobște cunoscut la noi în Banat. Asupra școalelor românești de aici încă a dat unele lucrări, precum și asupra școalelor minoritare dintre granițele naționale ale țării noastre a dat câteva publicații.

Ca cetățean a fost ales, în repetate rânduri, reprezentant al poporului în Parlament, unde s'a

trudit să netezească toate asperitățile cari mai împiedecau la apropierea desăvârșită a tuturor fraților români.

În biserică încă a fost mădular folositor trupului lui Christos. Deputatul sinodal — mai în urmă membrul Adunării eparhiale, contribuia mult la aspectul solemn și grav al ședințelor la cari el participa. Aportul său întodeauna a fost prețios și nemăsurat de mare...

Astăzi el nu mai cuvântă. Glasul său a încremenit acum o săptămână pe buzele cari nu mai pot spune nimic. „Slavistul mare“ doar-me în sătulețul de pe malurile Begheiului — acolo unde sunt părinții săi cari l-au crescut mare și l-au făcut admirat și regretat de toți cari îi zic „Dumnezeu să l sălășluiască în cōrturile drepților Săi“ !...

Iarăși globalul.

Un cotidian din capitală califică mai deunăzi de „abuz“ hotărârea Ministerului de Finanțe de a nu da leafa celor cari nu plătesc impozitul pe venitul global, criticând cu asprime această hotărâre.

Ce privește impozitul global, ne-am cam obicinuit să auzim cârtind pe mulți funcționari în contra punerii lui în uz, în general și în contra încassării lui în felul cum se face, în special, dar în urma atâtor explicări, ce sau dat în cursul timpului, am crezut, că acei funcționari se vor dumeri, convingându-se de necesitatea acestui impozit, care trebuie plătit la termenul fixat de lege.

Dupăce însă cărțile nu numai că n'au încetat, dar ce e mai mult, s'au prefăcut în critică deschisă, susținută de singuraticе ziare, ținem să ne ocupăm de acest afirmativ „abuz“, care se pune în sarcina Ministerului de Finanțe.

*

Bărbați cu scaun la judecată, patrioți neprihăniți, oameni, cari au studiat cu temei diverse teorii financiare și sisteme de dare în interesul prosperării patriei lor, — siliți de împrejurările schimbate au scos la suprafață impozitul progresiv pe venitul global.

N'am de gând de rândul acesta să arăt în amănunte ce este impozitul global, pentru că am făcut-o cu altă ocazie în coloanele acestei foi, ci voiesc în legătură cu cele ce voi desvolta mai la vale să observ, că dacă străinătatea după

adâncă chibzuială din partea specialiștilor în materie de dare a aflat de bine să introducă acest impozit, pe care noi l-am importat de-a gata, n'are înțeles ca funcționari de ai noștri să se sbârlească de câte-ori aud de impozitul global.

Nemulțumirea lor de bună seamă provine de acolo, că pe cale indirectă sunt siliți să plătească acest impozit la termen.

Dar să punem cazul că ministerul de Finanțe ar fi cât se poate de indulgent.

În urma acestei indulgențe statul ar fi forțat să aplice, mobilizeze și plătească un batalion de agenți de urmărire, cari să săvârșească multiplele formalități cuprinse în legea de percepere și urmărire pentru încassare, zălogind și fixând termenul de licitație, ca apoi în momentul decisiv, când s'ar apropia de stadiul încassării, să se trezească cu o intervenție a vre-unui puternic al zilei, care li-ar încremeni agenților de urmărire activitatea pe loc, iar statul ar putea să tot aștepte... ad calendas graecas.

O știe aceasta prea bine Ministerul de Finanțe, de aceea ce a dispus?

A dispus, ca funcționarilor să nu li-se plătească retribuțiunile dela stat până nu produc dovadă că au împăcat globalul.

Cu alte cuvinte Ministerul de finanțe prin dispoziția aceasta face educație cetățenească, silindu-te pe tine funcționar ce-ți primești plata din vistieria statului, ca vrând-nevrând să te faci om de ordine.

Ei bine, dar cum vine Ministerul să-ți rețină plata? Nu ești tu ca funcționar supus legilor? De ce nu ți-se aplică procedura legală?

Iată-ne ajunși la „abuz“-ul, cu care începui acest articol.

*

Când doi nu sunt de aceeași părere, se duc la un arbitru, care arbitru în cazul de față nu poate fi altul decât știința.

Deci să vedem ce zic cunoștințele noastre în materie juridică.

Dreptul public și cel administrativ cunoaște trei feluri de ordonanțe ale puterii executive de stat și anume: a) ordonanțele cari execută diferitele legi, b) ordonanțele cari înlocuiesc vre-o lacună a legii sau înlocuiesc însăși legile neexistente și c) ordonanțele cari din necesitate suspendă puterea legilor votate de legislația țării.

Să ne oprim puțin la ordonanțele acestea din urmă, explicându-le.

Dacă o ordonanță ministerială e contrară legii, aceea în urma regulii generale este nulă. De aceea Guvernul între împrejurări normale nu e îndreptățit să emaneze o atare ordonanță, ci numai când statul se află în stare de necesitate,

adecă când executarea legii respective contra căreia e îndreptată ordonanța ar contribui la periclitarea existenței statului. Deci în asemenea cazuri Guvernul are datoria, ca prin o ordonanță izvorită din necesitate să grijască de susținerea întregității statului.

Până aci făcut-am teorie. Acum se vedem cum se prezintă cazul nostru în lumina praxeii.

Știm cu toții, că statul se sbate de prezent să obțină un împrumut din străinătate și să facă stabilizarea valutei. Și în timpul acesta când suntem puși în cumpăna judecății cercurilor financiare din străinătate, citim aproape zilnic în jurnale, că statul a încheiat semestrul prim al anului 1928 cu un deficit de miliarde față de prevederile bugetare de încasare.

Ce va să zică aceasta?

Va să zică, că s'a preliminar pe semestrul prim al anului în curgere cu miliarde mai mult de cum s'a încasat de fapt.

Cum însă miliardele acelea din bugetul țării n'au fost preliminate de flori de cuc, ci pentru necesitățile țării și cum ele nu s'au încasat, aceste necesități nu pot fi acoperite.

Dacă azi așa, mâne tot la fel, ne vom pomeni la urma-urmelor nu cu consolidare, ci cu destrămare.

Intre astfel de împrejurări, pe cari și cel mai optimist trebuie să le recunoască de critice, ce-i rămâne Ministerului de Finanțe decât să strângă cureaua, adecă să se folosească de toate mijloacele ce-i stau la dispoziție, ca să se creieze posibilitatea încasării la timp a impozitelor, incluzive a celui global.

Că neincasarea impozitelor sapă la baza cea mai solidă a statului va înțelege oricine, de aceea nu mai accentuez, că în caz, că nu se încasează impozitele se periclitează însași existența statului.

După cele de mai sus nu încapă nici cea mai mică îndoială, că Ministerul de Finanțe a fost în drept să aducă hotărârea pe care a adus-o, care hotărâre nu e „abuz“, ci o măsură aptă să deprindă la rândulială pe acei funcționari, cari nu voiesc să se supună legii și cărora le place să-și ridice plata la timp, dar nu se pot disciplina să plătească globalul la vreme.

Evident, că critica ce se face hotărârei ministeriale nu e întemeiată.

Unii s'ar mulțumi cu aceea, ca Ministerul de Finanțe să oprească din leafă numai ce i-se cuvine, dar această soluție Ministerul nu o admite, pentucă e sub demnitatea statului să se degradeze la rolul de contabil al funcționarilor, pe cari el îi plătește și astfel nu-i rămâne

funcționarului decât calea cea dreaptă, conformându-se strict dispozițiilor legii.

*

„In general Românii nu-și plătesc dările“ obsearvă cotidianul din vorbă.

De mirare! Cât au fost Românii sub juguri străine, cari i-au exploatat până la măduvă, au plătit biruri de s'au spetit, iar acum când trăiesc liberi în țara lor proprie „nu-și plătesc dările“.

Dacă sute de mii de ostași, cari au căzut pe câmpul de luptă și-au putut jertfi viața lor scumpă pentru întregirea Țării-mame cu părțile ei alipite, apoi și aceia cari au avut noroc să se reîntoarcă teferi din război, sau pe cari i-a ferit soartea de fronturi și tranșee vor putea să contribuie fără multă zarvă cu impozitul acela pe venitul global la consolidarea țării, căci nu aceia sunt patrioți cari fac gură, ci cei ce-și împlinesc datoria impusă de necesitățile ivite în marele aparat al statului.

A. Moaca.

„Dumnezeu e iubirea“.

I. Evgh. Ioan 4. 16.

Prelegere din religie de Preotul Sinesiu Bistrieanu.

Era o iarnă slotoasă, și într'o Vineri m'am înțeles cu părintele Ioan, un bătrân preot din vecinătate, că în considerare că creștinul Nichifor din satul C. e sărac, s'o luăm apostolește până'n acea comună, la săvârșirea sf. maslu, căci nevasta sărmanului Nichifor era greu bolnavă. Mocirlă și murdărie era deajuns pe drum, dar vremea era cam molcuță, și noi am luat-o la letie cu taica părintele Ioan, că mai cu zor nu puteam pași, căci din pricina vârstei lui îi se cam scurtaseră pașii.

Avea părintele Ioan creștinescul obicei, că de îl întrebam de sănătate, îmi răspundea: „Ei părinte dragă, cu smerenia cele înalte și cu sărăcia cele bogate“. Fiind modest în cerințe, devenise într'o stare materială de invidiat; iar fiind moral și cu temere de Dumnezeu, a fost învrednicit cu o viață încununată de preste optzeci de ani. De altfel avea cunoștințe primitive și foarte puțină atențiune da mersului în știință a omenimei și'n daraveri politice nu se amesteca.

Pe drum mergând îmi istorisea întâmplări din viața sa, și calea carea de obicei o făceam în trei sferturi de oară, noi o întinserăm la bune două ceasuri; dar în sfârșit tot ajunserăm la locul cu pricina.

La creștinul cu sf. maslu am dat de o surpriză — pentu mine, om tiner și nepățit — nevăzută până aci. Nevasta lui Nichifor, o femeie tină și nu urâtă, zăcea în pat, mai mult ținută cu puterea, că era cucerită de înspăimântătoare boală: nebunia. Par'că duhuri necurate o aveau în stăpânire, căci se sbuciuma în continu, striga pe un anume „Curtu“ aspuma la gură, rostea cuvinte de rușine

și comitea necuviințe. Încât eu stăteam buimăcit la vedenia aceasta; pe când părintele Ioan și cu confratele preot local Mitrofan, tot cam în aceeași etate, nu dovedeau mirare, ci îngăduitori și compătimitori de starea deplorabilă a femeii, își făceau rost de slujbă. În treacăt întreb pe părintele Ioan de pricina ce a adus pe femeia aceasta sănătoasă și lămură în halul acesta. Dânsul îmi șoptește: „A iubit mai mult pe oameni decât pe Dumnezeu!”.

Reamintindu-mi adesea întâmplarea aceasta, vrând ne-vrând îmi vin în memorie cuvintele părintelui Ioan: „A iubit mai mult pe oameni decât pe Dumnezeu!”

Evangelistul Ioan scrie: (I. 4. 16.) „Dumnezeu e iubirea și celce rămâne în această iubire, are pe Dumnezeu în sine”.

Da, iubirea e în Dumnezeu; căci întreaga sa mărire, ființa și lucrarea sa sustă în iubire.

Cetind și eu o leacă din „Istoria lumii” am putut culege, că lumea păgână în toate veacurile și mai toate popoarele aveau dorința și voința de a afla pe adevăratul Dumnezeu; căci fiecare avea înrădăcinat în inimă un dor spre a ști cine e poruncitorul nourilor și cine locuiește la spatele stelelor; cine ocârmuește pământul cu cele patru elemente, și cine susține pe om.

Hierone, un domnitor înțelept din Siracuza, chemă pe vestitul poet și filosof Simonide din Grecia, și-i pune întrebarea: „Ce este Dumnezeu?” Simonide, în etate de preste optzeci de ani, stătu îngândurat și zise regelui, ca să-i dea timp de o zi ca să se cugete și el mai serios asupra acestei întrebări și apoi îi va răspunde. Trece ziua aceea și regele așteaptă răspuns; iar Simonide zice: „Mai îngăduiește-mi două zile de gândire și-ți voi descoperi!” Espirară și aceste două zile și filosoful cere patru zile și tot așa mereu cerea duplicarea zilelor, pân'ce regele pierzându-și răbdarea pretinse poruncitor, ca să-i răspundă și să nu-l mai poarte cu trăgănări. Atunci înțeleptul lumii răspunsă fără încongiur: „Cu cât mai mult gândesc despre: ce este Dumnezeu — cu atât mai ales recunosc că: nu știu ce să răspund.”

Și avea tot dreptul! Noi, niște ființe păcătoase și fără putința ca din propria cunoștiință și minte, să ajungem în situația de a cunoaște pe Dumnezeu?

Creștinul însă are putința ca să răspundă regelui păgân, că: Dumnezeu este iubirea, și cel ce rămâne în iubire și Dumnezeu e întru dânsul.

Sustă iubirea când tinerul căsătorit își aude pentru prima oară pe copilașul său gângăvind numele — tată —; ori femeia alăptându-și copilașul, câtă iubire simțește când acesta încearcă a pronunța numele — mama —. Noi creștinii încă nu suntem orfani ci avem un tată al tuturor și'n carele ne concentrăm stima și iubirea noastră.

Păgânii povestesc despre femeia Niobe, o mamă fericită, care posedea șase feciori și șase fete. Odată, în mândria ei cu atâția copii, fericita mamă răscolește mânia zeiței Leto, care avea numai un copil și o fată și umplându-se de invidie își îndeamnă copiii, ca înarmați

cu arcuri în coarde de argint — să omoare de-a rândul toți copiii și fetele Niobei, carea, ca să-i scutească de arma ucigătoare îi îmbrățișă la sânul ei, și cu atâta iubire îi strânge la piept și atâta de mare îi era durerea sermaneii femei, încât corpul îi se prefăcuse în stean de peatră.

Și sunt nenumerate episoadele din „Istoria lumii” din cari se dovedește că Zeii lor păgâni aveau slăbiciuni ca oricare om pământean; precum ura, mânia și invidia.

Mai știm apoi și avem convingerea, că peste acest pământ stăpânește un tată bun, atotputernic și atotștiutor, carele în deplina sa sfințenie și dreptate își folosește resplătirea, și greșelele le pedepsește fără părtinire; ne mai convingem că de și sever și răzbunător, totuși față de creaturile sale e numai iubire, bunătate și milă. Iar p'acest Părinte care întrupează în sine numai iubire. păgânii nu-l cunoșteau, de aceea nici adevărata pace n'au aflat-o. A fost deci nevoit însuși Dumnezeu să pogoară pe pământ, să devină om, ca omenimea să aibe ocazie a privi în inima sa, ca așa să câștige cutezanța a crede, că acest Dumnezeu este însuși iubirea.

Dumnezeu e iubirea, căci El e unicul care își jertfește pe fiul său, ca să ne arăte ce este iubirea; se învoește ca El să fie palmuit, scuipat, încununat cu cunună de spini, răstignit pe cruce între doi tâlhari și să moară între cele mai crâncene suferințe. Spuneți-mi mai există om atât de impietrit la inimă, care să nu se fi convins despre neasemănata iubire a lui Dumnezeu; care — iubire — a mai dovedit-o făcându-și lăcaș în inima celui bun și aceasta prin sf. Duh.

Din timpurile vecinției și până'n prezent, între Dumnezeu Tatăl și între Dumnezeu Fiul asemenea unei mări onduloătoare — plutește iubirea; iar iubirea aceasta se susține, carea nu o putem considera numai ca un simțământ ce ar susta de pildă între oameni. Însă iubirea aceasta e o persoană vie dumnezeiască, întocmai cum e un Tată și un Fiu într'u toate asemenea, al cărei nume este sf. Duh.

Sufletul omului e spălat și curățit de păcate prin sângele ce s'a vărsat pe colina Golgota;... acest suflet a devenit apoi lăcaș al sf. Duh, aci îi este locuința și rămâne aci câtă vreme omul trăiește în iubirea de Dumnezeu.

Mare e iubirea mamei cătră fiul ei și e și sinceră și fermecătoare, însă iubirea aceasta plutește și adumbrește numai pe din afară sufletul copilașului, întocmai cum ne-ar umplea de miros o tufă de trandafiri; iar în lăuntrul sufletului de copil nu ajunge iubirea mamei, căci e un hotar de nepătruns, ca un zid de granit. Chiar inima mirelui și a miresei nu se vor topi întruna singură și adevărata iubire; căci una este iubirea: cea întru Dumnezeu și această iubire leagă inima omului cu ceea a lui Dumnezeu și este o legătură făurită prin focul dumnezeesc.

S'o știm deci iubitorilor, că peste ceriul albastru stă un Dumnezeu, împărat peste împărați, stăpânul a toate Coroana vecinicii e pe al Său cap, în mână ține soarele și numai cu privirea sa dispune cursul regulat al stelelor. El posedă în abundență iubire, onoare, mărire și bogăție; dar totuși dorește ca noi — creaturi neputințioase — să-l avem în inimi, căci deosebi ne iubește.

Să primim cu toată smerenția și voința pe sf. Duh în inimile noastre și aceasta s'o facem ținând la poruncile sale și la așezămintele sf. biserici.

Să ne ferim însă: „a iubi pe oameni mai mult decât pe Dumnezeu!“.

Var, 3 Martie 1927.

ȘTIRI

Parastas pentru Dr. Valeriu Branișce la Băile-Erculane. Se știe, că în Băile-Erculane este un muzeu care adăpostește toate lucrurile vechi găsite de generalul N. Cena, pe locul castrului „Ad-Mediam“ și care a fost organizat de păr. C. Buracu. Pentru îmbogățirea acestei colecții s'a constituit o Asociație Culturală sub **președinția** Dlui general C. Găvănescu, Comand. Corp. VII. armată, iar ca v. președinte a fost neuitatului nostru fruntaș, regretatul Dr. V. Branișce, care a și redactat statutele acestei asociații, care în timpul ce mai apropiat va avea un rol foarte important în regiunea noastră.

La 26 August c. a avut loc adunarea generală și cu acest prilej s'a oficiat și un parastas pentru generalul N. Cena și Dr. V. Branișce de către preoții Gh. Tătucu senator, Dim. Popovici și Pr. Cor. Buracu, directorul Palatului Cultural care a scos în evidență însușirile și meritele acestor mari dispăruți.

Dl. general Găvănescu, deschizând Adunarea generală, a arătat în cuvinte impresionante pierderea ireparabilă care are neamul nostru prin moartea lui Branișce de aceea a și propus și adunarea a admis, ca locul de v. președinte — în semn de doliu — să nu se întregească timp de un an, iar în noul local al muzeului care se va construi în anul viitor, în una din săli să se așeze și bustul lui Branișce care s'a și comandat la sculptorul I. Dimitriu-Bârlad.

În numele logojenilor a vorbit și dl. deputat Popescu, mulțumind asociației pentru această delicată și pioasă atenție.

Adunarea generală a aprobat bilanțul și bugetul precum și darea de seamă a comitetului. S'a hotărât să se facă demersurile convenite pentru obținerea unui teren în Băi pentru construcția unui Palat Cultural în care se va așeza muzeul Cena, îmbogățit prin o colecție de

arme, biblioteca Băilor, iar la etaj vor fi camere mobile din al căror venit se va întreține acest palat care cu siguranță va fi o podoabă a stațiunii noastre balneare.

Conferință pastorală. Miercuri în 22 August a. c. preoțimea tractului protopresbiteral al Mehădiei s'a întrunit în Orșova în o conferință pastorală. După conferință, mânezi s'a făcut o excursiune cu vaporul pe Dunăre până la Moldova.

Prea Sfinția Sa, la telegrama ce i-s'a trimis din partea conferinței, a răspuns cu următoarele:

„Primind telegrama cu carea am fost onorat din partea preoțimei întrunite în conferință pastorală, aduc caldele mele mulțumiri pentru simțimentele și urările manifestate, împărtaşind binecuvântarea arhierescă atât conferinței cât și fiecărui preot în parte și implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra activității lor pastorale, carea să fie spre preamărirea lui Dumnezeu și întărirea și demnitatea sfintei noastre Biserici, precum și spre înălțarea prestigiului iubitei noastre preoțimi eparhiale“.

În conferințele pastorale se pot desbata atâtea chestiuni curat preoțești și bisericești. Deaceia apreciem din toată inima astfel de întruniri, cari sunt cu adevărat de demnitatea preoțimei noastre.

Retribuțiunile preoțești pe luna August a. c. s'au ridicat dela Administrația financiară din Lugoj, asemnându-se la locurile de unde preoții le primesc de obicei.

Mii de pelerini mor în drum spre Mecca. Se știe, că după Coranul lui Mohamed, fiecare aderent al său are sfânta datorință să meargă pe jos, cel puțin o dată în Mecca, orașul profetului lor. Anul acesta au plecat din depărtatele Indii olandeze peste 35.000 de pelerini; nu toți au avut însă norocul să se înapoieze acasă. Afirmative 2500 dintre ei au sucombat din cauza prea mării istoviri.

Poșta redacției.

Mai multor preoți. Ordinul circular privitor la echivalent s'a trimis la timpul său tuturor oficiilor parohiale în câte un exemplar, apoi s'a publicat în Nrul. 36 din 4 Sept. 1927 al „Foi Diecezană“ deci cine dorește să se lămurească asupra echivalentului n'are decât să citească acel ordin, care de aceea s'a trimis și publicat, ca preoțimea să fie informată. Deci n'are nici un înțeles, că asupra celor lămurite în acel ordin circular să cereți deslușiri dela centru, pentru că aceea înseamnă, că n'ați citit acel ordin circular.

Pe mandatele postale cu care se trimit bani oficioși la Cassa Diecezană să se indice în ce scop se trimit banii, ca să se poată conta.

BIBLIOGRAFIE

Sub tipar:

Cărți de Religione de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea pentru;

1. Școlale de copii mici și clasa I a școlii primare.
2. Clasele II și III a școlii primare.
3. Clasa IV a școlii primare.
4. Clasele V, VI și VII ale școlii primare lucrate după Programă Analitică a învățământului primar (sanționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iunie 1925) publicată de Ministerul Instrucțiunii.

Direcțiunea Gimnaziului de fete Caransebeș.

No. 266 1928.

Aviz școlar.

Spre orientare publică aducem la cunoștința celor interesați următoarele:

Cu ordinul No. 66.836 din 28 Maiu 1928 On. Minister al Instrucțiunii Publice a dispus că lucrările pentru începutul anului școlar 1928—29 vor începe pretutindeni la 1 Septembrie — și anume:

I. **Inscrierile și reinscrierile** între 1-3 Septembrie.

II. **Examenile de corigență, — integrale — și particulare** vor începe la orele 8 a. m. în ziua de 5 Septembrie și vor dura până la terminarea lor.

III. **Burse.** Prin absolvirea școlii au devenit vacante 5 (cinci) burse de câte 5.000 cinci mii Lei anual. Aceste burse vor fi distribuite prin concurs la 5 *eleve fiice de funcționari publici.*

Concursul va costa din 2 (două) probe: una scrisă și alta orală; el va începe cu proba scrisă la orele 8. dim. în ziua de 7 Septembrie c. Lămuriri mai apropiate și informații stau la dispoziție zilnic dela orele 11—12 la direcțiune.

Ajutoare. Comitetul Școlar de pe lângă școala noastră dispune de material pentru câteva șurtă uniformă și „sada” pentru 6 iie naționale pe care le distribuie între cele mai sărace eleve ale școlii.

Dela Cassă Școlilor s'a primit un ajutor pentru cărți școlare tot pe seama elevilor sărace

Referitor la *cărțile școlare* s'a primit lista cărților, dar nu și programa de învățământ (ceea după legea nouă) și retribuția orelor: prin urmare cărțile școlare rămân de-ocamdată în suspensă; schimbări în ele abia vor fi.

V. **Elevele clasei a III-a** din anul trecut cari nu intenționează a continua școala sau acelea, cari trec la alt învățământ sunt obligate a trece un *examen sumar numai oral* la „Limba română” la „Geografia — și Istoria României” și „Instrucțiunea Civică”. Acest examen se va da între 22—24 Septembrie la orele 8 a. m. —

Taxele școlare n'au fost schimbate.

Direcțiunea.

Publicațiune.

În virtutea încuviințării Ven. Consiliu eparhial ddo 11 Aprilie a. c. Nrul 2064 E. ex 1928, se escrie lici-tațiune publică pe ziua de **9 Septembrie** a. c. oarele 2. p. m. în comuna Iertof, și anume:

1. Pentru ancorarea edificiului bisericii cu fer rotund, așezarea rozetelor, îmburghierea părelui pentru așezarea ancorelor, vâpsirea ancorelor etc. cu prețul de strigare 45.312 Lei.

2. Pentru subzidirea fundamentului în locurile periclititate, proptirea boltitului și a păreților etc. cu prețul de strigare 55.906 Lei.

3. Diverse: repararea boltitului, astuparea crepăturilor cu ciment, spoirea și repararea fațadei bisericii, repararea pardoselei în biserică și pardosirea din nou pe lângă păretele unde se face subzidire etc. cu prețul de strigare 24.236 Lei.

Prețul de strigare total 125.454 Lei.

Devisul de spese, planul și esertiza se poate vedea la oficiul parohial.

Reflecțanții vor avea să depună ca vadiu 10% din prețul lucrării în bani gata sau în hârtie de valoare acceptabilă.

Comuna bisericască nu va plăti maestrilor spese de drum cu ocaziunea lici-tațiunei.

Consiliul parohial își rezervă dreptul — fără considerare la rezultatul lici-tației — a da lucrările aceluia întreprinzător în care va avea mai multă încredere.

Spesele cu facerea planului, devizului, contractul și timbrele le supoartă întreprinzătorul.

Contractul devine obligator pentru întreprinzător îndată după semnare, iar pentru comuna bisericască numai după aprobarea lui de către Ven. Consiliu eparhial din Caransebeș.

Iertof la 24 August 1928.

Consiliul parohial.

Lici-tațiune minuendă.

În baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial ddo 4 August a. c. Nr. 3950 B, prin aceasta se escrie lici-tațiune minuendă pentru pictarea sfintei biserici din Șemlacul-mare pe ziua de 14 Octombrie 1928 d. m. la 2 ore.

Prețul de esclamarie este de 96.500 Lei. Lici-tanții sunt obligați să depună 10% vadiu din prețul de esclamarie în bani sau hârtii de valoare.

Contractul încheiat devine obligator pentru întreprinzător îndată la semnare, iar pentru comuna bisericască numai după aprobarea lui de către Ven. Consiliu Eparhial.

Spese și cheltueli de drum, comuna bisericască rebonifică nimănu.

La pictarea bisericii pot lua parte numai acei reflectanți, cari pot produce dovezi, că sunt măștri destoinici.

Specificațiunea se poate vedea la oficiul parohial din Șemlacul-mare.

Șemlacul-mare, la 29 August 1928.

Ioan Brezga
not. com. par.

Teodor Popovici
președintele cons. par.

Corpul Potăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 92 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5793/1927 efectuindu-se execuțiunea la 3 Feb. 1928 în favorul următorului Ioan Alexandru din Caransebeș rep. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 10350 Lei — b. capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedestrate cari s'au prețuit în 10,000 Lei — bani și anume: 1. Una mașină pres pentru oleu, 2. Un cântar mare cu diferite greutateți se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 890/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 10.350 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Iulie 1927 și speșele de 2144 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 13 Septemvrie 1928 la orele 12 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului și toți aceia, cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17 August 1928.

Portărel: **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 603 Port. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3735/1926, efectuindu-se execuțiunea la 18 Decembrie 1926 în favorul următorului Antonie Stan din Ohababistra rep. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 529 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedestrate cari s'au prețuit în 2000 Lei — bani și anume:

1. una clae de fân, 2. un car, se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5670/1926 G. pentru încasarea pretenziunilor de 529 Lei — bani capital, cu 12% interese din 4 Septembrie 1926 și speșele de 495 Lei 30 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 7 Septembrie 1928 la orele 9 p. m. în comuna Ohababistra la locuința următorului și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17 August 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 596 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 730/1926 efectuindu-se execuțiunea la 24 August 1927 în favorul următorului Ioan Bâlc din Caransebeș rep. prin avocatul Dr. Ernest Halle dom. în Caransebeș, pentru suma de 4356 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedestrate cari s'au prețuit în 20.000 Lei — bani și anume: Un căzan complet se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5216/1927 G. pentru încasarea pretenziunilor de 4356 Lei — bani capital cu 12% interese din 22 Februarie 1925 și speșele de 2143 Lei 25 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 12 Septembrie 1928 la orele 2 p. m. în comuna Mărğa la locuința următorului și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 17 August 1928.

Portărel **M. Guran.**

**De-a dreptul dela fabrică
au sosit la librăria diecezană brâne
preoțești în roșu și albastru de unde
se pot comanda cu prețuri moderate.**